

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1992/2025
04.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Љубица Силић, адвокат из ..., против туженог А.Д. „Електропривреда Србије“, Огранак „Панонске ТЕ-ТО“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради исплате јубиларне награде, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1934/24 од 13.01.2025. године, у седници одржаној 04.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1934/24 од 13.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1934/24 од 13.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 104/18 од 11.03.2024. године, обавезан је тужени да на име јубиларне награде првотужиоцу исплати 430.098,20 динара са законском затезном каматом од 01.03.2015. године до исплате, друготужиоцу 476.124,00 динара са законском затезном каматом од 01.06.2016. године до исплате и трећетужиоцу износ од 467.644,00 динара са законском затезном каматом од 01.05.2015. године до исплате и да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 645.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1934/24 од 13.01.2025. године, ставом првим изреке, делимично је преиначена пресуда Основног суда у Сремској Митровици П1 104/18 од 11.03.2024. године, тако што је одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 514.377,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, је одлучено да се у преосталом делу жалба туженог одбије и првостепена пресуда потврди, а ставом трећим одбијени су захтеви тужилаца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, нити потреба новог тумачења права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем материјалног права у погледу примене члана 120. став 1. Закона о раду, код утврђења да су тужиоци остварили 40 година радног стажа код туженог „Електропривреда Србије“, Огранак „Панонске ТЕ-ТО“ и његових правних претходника РО „Енергане“ која се издвојила из РО „Милан Степановић Матроз“ 1981. године, после чега је долазило до статусних промена, али су тужиоци наставили да раде код правних следбеника РО „Енергана“ и стекли право на исплату јубиларне награде коју је тужени дужан да исплати.

Поред тога, ревидент није доказао да у конкретном случају постоји различита пракса о идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе, јер се одлуке на којима се позива у ревизији не односе на исто чињенично стање које у овој врсти спора судови испитују у сваком конкретном случају.

На основу изнетог, применом члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 18.07.2018. године, а вредност спора за сваког тужиоца понаособ, имајући у виду да се ради о формалним супарничарима не прелази противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Пошто трошкови одговора на ревизију тужилаца нису били потребни за вођење ове парнице, то је суд на основу члана 154. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**